

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 97
din 16.03.2011**

Dosar nr.: 427/2010

Petiția nr.: 9363/19.11.2010

Potent: H D

Reclamat: Parlamentul României

Obiect: limitarea funcțiilor care pot fi luate în calcul la stabilirea vechimii de 25 de ani în magistratură, necesară pentru a putea beneficia de pensie de serviciu, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, prin art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. H D, cu domiciliul la Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, loc. Deva, str. 1 decembrie, nr. 25, județ Hunedoara

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Parlamentul României, cu sediul în loc. București, Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sectorul 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează limitarea funcțiilor care pot fi luate în calcul la stabilirea vechimii de 25 de ani în magistratură prin art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004. Potentul consideră discriminatoriu faptul că perioada cât a îndeplinit funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare nu poate fi luată în calcul pentru a putea beneficia de pensia prevăzută de art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Potentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 09.12.2010, prin adresa nr. 9601/29.11.2010, Colegiul director ridicând din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului. Potentul a fost absent la audiere și a expus punctul de vedere cu privire la excepția de necompetență prin adresa nr. 549/25.01.2011.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Potentul arată că este procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara. Anterior a lucrat în poliție fiind absolvent al școlii militare de ofițeri MI, actuala Academie Alexandru Ioan Cuza din București. Din 28.06.1979 este absolvent al

Facultăți de Drept de la Universitatea din București, dată când a susținut examenul de licență. A lucrat în poliție, ca ofițer de cercetare penală din anul 1975 până în anul 1994, când a trecut în procuratură, în perioada anilor 1982-1994 îndeplinind și funcția de șef birou cercetări penale la poliția municipiului Hunedoara.

4.1.2. Intrarea în vigoare a legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor a introdus pensia de serviciu pentru vechimea de 25 de ani ca magistrat, inițial fiind aplicabilă numai pentru anii lucrați efectiv în magistratură. Ulterior, acest drept s-a lărgit, acordându-se pensie pentru 15 ani efectivi în magistratură și 10 în avocatură. Pe parcurs au fost asimilați ca vechime în magistratură și anii lucrați ca jurist în alte domenii (consilier juridic, jurisconsult, etc.) întrucât mulți procurori și judecători proveneau din aceste medii, mai puțin cei lucrați în poliție (tot cu studii juridice).

4.1.3. Ca urmare a mai multor demersuri s-a reușit ca și activitatea specifică de cercetare penală (în prezent numită activitate de poliție judiciară) pentru magistrații proveniți din poliție să fie recunoscută ca vechime în magistratură. Bulversările sociale din ultima perioadă au determinat pe mulți colegi ai petentului, să solicite ieșirea la pensie anticipat, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, conform cu prevederile art. 82 al. 2 din legea 303/2004. Din aceștia mulți sunt pensionari, beneficiind de multe drepturi în vigoare la această dată. Petentul a solicitat și el ieșirea la pensie însă Casa Județeană de Pensii Hunedoara, prin decizia nr. 7144 din 21.09.2009 i-a respins cererea pe motivația că:

4.1.3.1. Nu îndeplinește vechimea în magistratură, lucru care în prezent este clarificat, așa cum rezultă și din adresa nr. 1/29120/1154/DRUO/2009.

4.1.3.2. Articolul 82 al. 2 din legea 303/2004 prevede doar pensionarea anticipată, în condițiile arătate a magistraților care au vechime în magistratură de 25 de ani, și pentru cei cu vechime asimilată dacă au exercitat anterior profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult, excluzând pe cei care provin din poliție.

4.1.4. Petentul a solicitat un punct de vedere la Consiliul Superior al Magistraturii și cu adresa nr. 1/12271/1154/DRUO/2009 i se comunică, faptul că „legiuitorul a înțeles să enumere în mod limitativ funcțiile care pot fi luate în calcul la stabilirea vechimii de 25 de ani, necesară pentru a putea beneficia de pensie de serviciu, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani.” „...perioada cât am îndeplinit funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice constituie vechime în magistratură însă nu poate fi luată în calcul pentru a putea beneficia de pensia prev. de art. 82 al. 2 din legea 303/2004...”

4.1.5. Petentul apreciază că excluderea sa de la acest drept, vis a vis cu alți colegi ce provin din alte instituții decât MI, drept o discriminare, Constituția României în art 16 pct. 1 arată că „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminării”. Petentul nu înțelege raționamentul legiuitorului de a face distincție între magistrații care provin din poliția judiciară și ceilalți.

4.1.6. Prin adresa nr. 549/25.01.2011 petentul face următoarele precizări cu privire la excepția de necompetență a Consiliului:

4.1.6.1. petentul se consideră discriminat, față de alți colegi ai săi, și solicită să ne pronunțăm cu privire la faptul că cele sesizate constituie o discriminare așa cum este ea definită în art. 2 din O.G. 137/2000.

4.1.6.2. petentul menționează că nu a solicitat intervenție în a dispune anularea sau refuzarea aplicării unor acte normative cu putere de lege, pe acest motiv, fiindcă pentru acest lucru s-a adresat instanței de judecată. Astfel el dorește numai o certificare a faptului că cele sesizate constituie o discriminare în înțelesul art. 2 din OG 137/2000 și art. 16 al 1 din Constituția României. Petentul consideră că aceasta a fost **rațiunea** pentru care a fost înființat CNCD.

4.1.6.3. petentul este în totalitate de acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008, decizie care precizează că: "...rolul CNCD putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege..."

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că petentul face referire la limitarea funcțiilor care pot fi luate în calcul la stabilirea vechimii de 25 de ani în magistratură prin art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice".

5.2.2. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de necompetență materială a CNCD, Colegiul Director reține că petentul face referire la limitarea funcțiilor care pot fi luate în calcul la stabilirea vechimii de 25 de ani în magistratură prin art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004. Astfel, Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.2.3. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâți, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încalcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.2.4. Având în vedere Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, Colegiul Director apreciază că, C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

5.2.5. Totodată Colegiul Director face mențiunea că înaintea adoptării deciziei nr. 997/07.10.2008 de către Curtea Constituțională, CNCD a constatat existența unui tratament diferențiat față de persoanele care au ocupat funcția de ofițer de cercetări penale în cadrul Ministerului Administrației și Internelor comparativ cu persoanele care au

ocupat funcțiile prevăzute în art. 86 din Legea nr. 303/2004, persoane aflate în situații similare, cărora în mod nejustificat obiectiv li s-a aplicat un tratament diferit cu privire la excluderea celor care au ocupat funcții de execuție sau conducere, de specialitate juridică, în cadrul organelor administrației publice din art. 86 din Legea nr. 303/2004 (ex. Hotărârea nr. 59/13.03.2007) și a recomandat Ministerului Justiției să aplice un tratament asemănător categoriilor profesionale ce presupun condiții de studii asemănătoare și atribuții specifice domeniului juridic, prin includerea categoriei ofițerilor de cercetare penală în prevederile art. 86 din Legea nr. 303/2004.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială a CNCD
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

